

**ТРИДЕСЕТ И СЕДМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО УСТРОЙСТВОТО И ДЕЙНОСТТА НА
ДЪРЖАВНИТЕ ОРГАНИ**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 53-03-81
Дата 27.09.1996 г.

1050

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 17.09.96 г., с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. N 17/96г., образувано по искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на § 15а от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 1996 г.)

Комисията по устройството и дейността на държавните органи на редовно заседание, проведено на 26.09.1996 г. обсъди Определението на Конституционния съд от 17.09.96 г., с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. N 17/96г., образувано по искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на § 15а от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 1996 г.)

След като се запозна с искането на главния прокурор комисията го отхвърли като несъстоятелно по следните съображения:

1. Главният прокурор на Република България неоснователно приема, че допълнението на Закона за съдебната власт с атакувания на основание чл. 150, ал. 1 и чл. 149, ал. 1, точка 2 от Конституцията § 15а от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за съдебната власт (ПЗРЗСВ) има характер на тълкувателна разпоредба, която била приета в нарушение на компетентността на Народното събрание. Безспорно е, че тълкуването на законите е от компетентността на Конституционния съд. Разпоредбата на § 15а от ПЗРЗСВ обаче няма характер на тълкувателна норма. Тя допълва разпоредбите относно последователността, в която следва да се осъществи реформата на съдебната власт като се изхожда от § 4 от Преходните и заключителните разпоредби на Конституцията (ПЗРК). Предвидената с допълнението на ЗСВ поредност е напълно разумна. С § 4 от ПЗРК се сочи, че определената с Конституцията организация на съдебната власт влиза в действие след приемането на новите устройствени

и процесуални закони. От това логично следва, че и създаването на организацията на съдебната власт не може да става преди приемането на процесуалните закони, които създават правилата за дейността на нейните органи и с атакувания § 15а това изрично е разпоредено.

Няма никакви правни основания да се твърди, че Народното събрание, което е единственият орган, осъществяващ законодателната власт, е в правото си да създаде законова разпоредба в този смисъл. За Народното събрание няма ограничения, произтичащи от това, че нормата не е предложена и приета с първоначалната редакция на ЗСВ, а е приета чрез неговото допълване. Случаите на допълвания на законите са многобройни и са постоянна парламентарна практика не само у нас, но и навсякъде по света.

2. Неоснователно се оспорва правото на законодателния орган да създава правни норми, които според главния прокурор ограничават, изменят или обвързват с условия упражняването на конституционната компетентност на Висшия съдебен съвет, с което се дерогирани основни конституционни принципи, били груба намеса в работата на независимата съдебна власт и по същество ѝ забранявали да упражнява конституционните си правомощия.

Въпреки своята независимост, съдебната власт не е освободена от задължението да се подчинява на закона. Създаването на закони досежно функционирането на съдебната власт не е намеса в нейната дейност. По пътя на разсъжденията на главния прокурор се достига до отрицание на правото на законодателната власт да създава закони в материята, регулираща правомощията на съдебната власт, което е направо абсурд. Законодателната власт не се нуждае от специално делегирани права кога и какви правни норми да приеме, уреждайки статута на съдебната власт, разбира се, в рамките, очертани в глава шеста на Конституцията.

3. В пункт трети от искането на главния прокурор непълно се сочи текстът на решение N 7 от 11 август 1994 г. по конституционно дело N 10 от 1994 г. В точка III накрая на втори абзац изрично е казано за § 4 от ПЗРК, че "конституционният законодател с този текст има предвид началото на функционирането на новата организация на съдебната власт с нейното триинстанционно производство и със съдопроизводствените правила за тях. За да влезе в действие тази организация трябва на първо място да бъде организационно създадена. Трябва да се създадат структурните звена, да се попълнят с кадри и т.н. Изрично § 4 предвижда приемането на устройствен закон, какъвто е Законът за съдебната власт... Логично е след този устройствен закон (ЗСВ) да се приемат новите процесуални закони и окончателно да се изгради предвидената в Конституцията съдебна власт." и по-нататък в абзац 5 "Самото действие на създаващата се организация обаче е предвидено да започне след приемането и на съответните процесуални закони, преди всичко НПК, ГПК и ЗАП."

При наличието на това свое категорично становище Конституционният съд няма основание и не би могъл да приеме друго, освен че разпоредбата на § 15а от ПЗРЗСВ по своето съдържание е съобразена с Конституцията.

4. С допълнението чрез § 15а от ПЗРЗСВ не се променя приетият срок за въвеждането на новата организация на съдебната власт. Попълването на една нормативна празнота, относно поредността, в която следва да се осъществи това въвеждане на новата ѝ организация е правомощие на законодателния орган, което според нас е неоспоримо.

Становището на комисията беше прието с 9 гласа "за", 3 "против" и 1 "въздържал се".

26.09.1996 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:

/Спас Мулетаров/